

Oppdrag og hendelser

Hver dag rykker politiet ut på hundrevis av hendelser i hovedstaden og områder rundt. Hendelser defineres som oppdrag hvor betjenter rykker ut.

Tildeling av oppdrag

Dersom en melding kommer inn, så kan du kobles opp til oppdraget basert på noen forskjellige ting:

- **Er 01 aktiv?** Da kobler 01 deg opp til oppdraget og bestemmer hvem som rykker ut til det.
- **Er ikke 01 aktiv?** Ta initiativ selv og si at du rykker ut over sambandet.

Når du er på et oppdrag skal du kalle opp om du reiser ut, når du ankommer og når du drar. Dette er for at 01 eller andre betjenter skal ha oversikt over hvem betjenter som er på stedet.

Ankomst

Før du ankommer et oppdrag, sørg for å være godt forberedt på hva som kan møte deg. Hvis det er informasjon om våpenobservasjoner eller annen potensiell fare, hold tilstrekkelig avstand til situasjonen er avklart. Vurder tilgjengelige ressurser og sikkerhetstiltak, og vær klar til å tilpasse tilnærmingen basert på oppdatert informasjon fra innsatsleder eller operasjonssentralen.

Er det ingen OPL eller innsatsleder på stedet? Se etter aktiv innsatsleder, spør om de kan gå inn som OPL - hvis ikke, gå inn selv. OPL er helt sentralt på et hvert oppdrag.

Egen talegruppe

Det anbefales å tildele en egen talegruppe til enhvert oppdrag som krever mye sambandstrafikk. Det er fordi primærsambandet blir overbelastet med sambandskommunikasjon som er isolert til et oppdrag.

OPL tildeler en talegruppe og alle enheter på stedet kobler opp mot den.

Legg ut talegruppen du går over på i Dispatch.

Vurdering av trusselnivå

Trusselnivået vurderes basert på en rekke faktorer, inkludert:

- **Observasjoner fra stedet:** Informasjon om synlige våpen, mistenkte personer, eller andre farer som kan øke trusselnivået.
- **Melding fra operasjonssentralen:** Informasjon om tidligere hendelser, tidligere relaterte trusler, eller kjente konflikter i området.
- **Antall involverte personer:** Vurder antall mistenkte og sivile på stedet, da flere personer kan øke risikoen og kompleksiteten.
- **Geografiske forhold:** Ta hensyn til stedets utforming og tilgangen til fluktveier eller skjul for mistenkte.
- **Tidligere historikk:** Historikk om vold, trusler eller andre hendelser på stedet som kan indikere høyere risiko.

Alle faktorer bør vurderes i samarbeid med innsatsleder og operasjonssentralen for en nøyaktig trusselvurdering og riktig beslutningstaking før inngripen.

Isolering av faren

Å isolere faren er et kritisk steg i håndtering av trusselsituasjoner. Ved å avgrense området rundt trusselen kan politiet oppnå bedre kontroll, beskytte sivile, og minimere risiko for eskalering. Isolering innebærer en rekke tiltak for å sikre at trusselen ikke sprer seg, samtidig som politiet kan forberede neste steg i operasjonen.

Tiltak for å isolere faren:

- **Avsperring av området:** Opprett sikkerhetssoner rundt trusselområdet med sperrebånd og strategisk plasserte politienheter. Dette begrenser tilgang og holder nysgjerrige sivile på avstand.
- **Evakuering av sivile:** Flytt personer ut av fareområdet og til trygge steder. Sikre at evakueringen skjer rolig og kontrollert for å unngå panikk.
- **Kontroll av fluktveier:** Overvåk og kontroller potensielle fluktveier for å hindre mistenkte fra å forlate området. Dette gjør det enklere å begrense situasjonen til ett sted.
- **Strategisk posisjonering:** Sørg for at politibetjenter er plassert på sikre steder som gir oversikt over trusselområdet uten å sette dem selv i fare. Plasseringen bør gi dekning og sikte, men unngå unødvendig eksponering.
- **Koordinering med innsatsleder og operasjonssentralen:** Samarbeid med innsatsleder og operasjonssentralen (01) for å få løpende oppdateringer og justere tiltakene etter utviklingen i situasjonen.

Fordeler med isolering:

- Gir politiet bedre kontroll over situasjonen.
- Reduserer risiko for skade på sivile og betjenter.
- Forhindrer eskalering ved å begrense mistenktes bevegelsesfrihet.
- Skaper en sikker ramme for å vurdere neste steg, som forhandling eller inngripen.

Isolering av faren gir politiet nødvendig tid og rom til å håndtere situasjonen på en sikker og kontrollert måte, og legger grunnlaget for en tryggere og mer effektiv håndtering av trusselen.

Rapport

Etter hvert oppdrag skal det skrives en rapport som følger standardene til påtalemyndigheten. Rapporten skal være ryddig, detaljert og lett forståelig for alle involverte i videre behandling av saken. Rapportskriving er delt inn i to hovedtyper:

1. Rapport

- Dette er en samlet beskrivelse av oppdraget og hendelsesforløpet.

- Inkluderer oversikt over hele hendelsen, alle involverte parter, gisselsituasjoner, involverte betjenter, og øvrige relevante detaljer.
- Formålet er å gi en helhetlig fremstilling av hva som skjedde under oppdraget.

2. Hendelse

- Dette er en detaljert beskrivelse av enkeltpersoner (gjerningspersoner) og deres spesifikke roller i oppdraget.
- Hver gjerningsperson skal ha sin egen “hendelse” som inkluderer informasjon om deres involvering, handlinger og relaterte siktelser.
- Hendelser knyttes til hovedrapporten, slik at en samlet oversikt over gjerningspersonene og deres individuelle roller er lett tilgjengelig.

Ved å skille mellom en samlet **rapport** og enkeltstående **hendelser**, sikrer politiet at all informasjon om oppdraget er dekket, samtidig som detaljene om hver gjerningspersons involvering blir grundig dokumentert og lett å referere til i rettslige prosesser.

Visste du at dårlig skrevet hendelser og rapporter kan føre til at du mister ditt juridiske kurs? Rapporter og hendelser er **helt sentrale** for å straffeforfølge mistenkte.

Revision #7

Created 27 October 2024 02:09:51 by NXT Xemu

Updated 12 November 2024 00:15:36 by Arnt Roger Lyngmyr